

Научно-наставном већу Филозофског факултета

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР У НАУЧНО ЗВАЊЕ

Кандидат: ДР СЛАВИША ПЕРИЋ

Од 1982 – 1989. године С. Перић је био запослен као кустос археолог у Завичајном музеју у Високом и у Народном музеју у Ваљеву.

Између 1991 и 1992. био је запослен у Земаљском музеју у Сарајеву.

Од 1993 до 1993. године био је запослен у Музеју Републике Српске у Бањалуци.

Од 1994 до данас запослен је у Археолошком институту у Београду

Као што се може видети из биографије др Славише Перића, његова досадашња каријера је била веома разноврсна и покривала је широк опсег стручних, научних и педагошких делатности. Он се са једнаким успехом бавио различитим периодима праисторијске археологије у БиХ, Републици Србији и у Грчкој. Његов стручни рад покрио је различите периоде и аспекте археологије и различите регионе и стекао огромно радно искуство.

На списку у његовој радној биографији стоји више десетина археолошких ископавања којима је др Славиша Перић руководио или у којима је учествовао као члан тима. Међу њима се свакако издваја пројекат истраживања неолитског налазишта Дреновац.

Стручни допринос др С. Перића не огледа се само у броју археолошких истраживања која је спроводио већ и у организацији успешне археолошке школе у Дреновцу *Стална археолошка радионица – Средње Поморавље у неолитизацији Југоисточне Европе* започет је 2012. године и траје до данас. Колега Перић је имао активног учешћа у институцијама заштите – кроз комисије за издавање дозвола за археолошка истраживања и учешћа у осавремењавању законског оквира за обавезну археолошку документацију кроз рад у Радној групи за измене и допуне правилника за археолошка истраживања при Министарству културе Р. Србије. Др С. Перић је такође учествовао у лиценцирању студијских програма из области историја, архивистика и документаристика у Бањалуци.

Од 2000. године др Славиша Перић започео је предавачку каријеру која ће га водити кроз 4 Универзитета са простора БиХ и Србије. На Филозофском факултету Универзитета Источно Сарајево у Палама у звању доцента провео је до 2005. године када је изабран за ванредног професора да би у 2017. години стекао звање редовног професора на овом универзитету. У два наврата, и то 2005/2007 и 2008/2014 био је руководиолац катедре. Током професорске каријере на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета источно Сарајево држао је предмете Увод у археологију 1 и 2 као и Музеологију 1 и 2. Од 2008-2017. године на Филозофском факултету у Бањалуци предавао је предмете Археологија и Музеологија. На Универзитету у Сарајеву био је ангажован је од 2013 до 2015. године на предметима Камено доба југоисточне Европе, Неолит и енеолит и Камено доба Босне и Херцеговине. Од 2018. године ангажован је и на Београдском универзитету на студијском програму „Историја и филозофија природних наука и технологије“.

Значајно је напоменути да је на универзитетима Источно Сарајево, Бањалука и Сарајево др. С. Перић био један од пионира наставе археологије, пошто су на сва три универзитета програми везани за археологију уведени у првој деценији 21. века.

Менторски рад др Славише Перића је такође значајно заступљен током његове каријере. Бројни су радови које је менторисао на свим степенима студија од завршних радова до докторских теза. Из приложених потврда се може видети да је др. Перић био ангажован у испитним комисијама у земљи и иностранству (БиХ, Словенија, Бугарска, Србија). Сумирано, др Славиша Перић учествовао је као члан или председник комисије у одбрани 3 мастер рада, 7 магистарских радова, 8 докторских теза, од којих 4 на Филозофском факултету у Београду. Чињеница да институције/катедре на којима је био радно ангажован нису биле акредитоване за извођење докторских студија из области археологије, резултирала је са само једним докторским радом коме је ко-менторисао. Реч је о докторској тези Селене Витезовић која је одбрањена на Филозофском факултету у Београду.

Што се тиче међународног реномеа др С. Перића, из приложене биографије види се да је био члан бројних међународних археолошких тимова и међународних интердисциплинарних пројеката. Као најзначајније бих издвојио Један је од ретких наших чланова Немачког археолошког института DAI и почасни члан Националног археолошког института Бугарске академије наука.

У Археолошком институту у Београду, институцији у којој је и данас запослен, др Славиша Перић је оставио значајан траг и то као председник Научног већа (2002-2006), као директор института (2006-2014) и као уредник свих издања института.

Уређивао је или је био члан редакције значајних археолошких гласила, књига и бројних публикација. Реч је о гласилима као што су *Гласник земаљског музеја Босне и Херцеговине у Сарајеву* у коме је био члан редакције и *Старинар* као главни уредник (8 свезака) а уредио је и 13 монографских издања. Тренутно је члан редакција стручних часописа *Naissus* (издаје: Народни музеј Ниш и Археолошки институт у Београду), *Давнине* (издаје: Друштво археолога Црне Горе) *Архаика* (издаје: Филозофски факултет у Београду)

Од 2002. до 2010. године др Славиша Перић је руководио пројектом *Култура Лепенског вира: културни процеси и трансформације у периоду 9. до 6. миленијума пре н.е.*

Од 2010. до 2019. године руководио је пројектом *Археологија Србије: културни идентитет, интеграциони фактори, технички процеси и улога централног Балкана у развоју европске праисторије.*

Руководио је и са неколико пројеката од међународног значаја: *Културне и економске везе источне Европе и балканског региона – на основу археолошког материјала* (сарадња Археолошког института и Археолошког института Руске академије наука);

Значајно је поменути да је др. Перић био координатор ТЕМПУС пројекта: *Курикулум реформа наука о културном наслеђу у Босни и Херцеговини.*

Анализа радова

Jasna Vuković, **Slaviša Perić**, 2014. Male figurines from Pavlovac-Čukar, Southern Serbia, *Anthropomorphism and symbolic behavior in the Neolithic and Copper Age communities of Southeastern Europe*, Muzeul Bucovinei, eds. Emil Ursu, Szanislav Terna, 249-274

ISBN 978-606-93638-4-3

Овај рад доноси анализу неолитске антропоморфне пластике са локалитета Павловац-Чукар и Павловац-Гумниште. Ови изузетни локалитети познати су по изузетном обиљу примерака антропоморфне пластике. Анализиране су мушке антропоморфне фигурине датоване у период винчанске културе. С обзиром на то да су мушке фигурине ретка појава на млађе неолитским насељима, оне су веома значајна тема, којом се наново отвара питање елемената духовне културе неолитских становника централног Балкана. Аутори су представили основне типове мушких фигурина на ова два неолитска насеља и на основу главних карактеристика и археолошког контекста дали основне претпоставке њихове улоге у свакодневном животу становника ових неолитских насеља. Овај запажени рад представља нови искорак у тумачењу места и улоге антропоморфне пластике у оквиру винчанске културе и млађег неолита уопште.

S. Perić, O. Perić 2015. Inside the Neolithic house: a case study from the Neolithic settlement of Drenovac, *Prehistoric Houses in the Balkans: Profane and Sacred Contexts (sixth to fifth millennium BC)*; Stara Zagora, 14–17 May 2015, Stara Zagora, Bugarska National Institute of Archaeology; Museum of the Bulgarian Academy of Sciences; Stara Zagora Regional Museum of History.

S. Perić, O. Perić 2021. Interiors of Neolithic Houses at Drenovac, *Studia Praehistorica* 15, 2021, 123-147.

На међународном скупу у Старој Загори, а у најновијем броју часописа *Studia Praehistorica* публикован је цео текст о резултатима истраживања стамбене архитектуре на неолитском насељу у Дреновцу код Параћина, закључно са 2014. годином. Обрађени су остаци пет стамбених објеката са неуједначеним степеном истражености, што се директно одразило на обим и квалитет добијених информација. Захваљујући ископавањима у тзв. широком ископу токо 2013. и 2014. године истражене су две куће са обиљем информација о облику и димензијама, унутрашњој подели простора и намени одређених делова стамбених објеката, затим о непокретним и покретним налазима унутар тих кућа. Можда најупечатљивији резултат представља чињеница да су обе ове куће биле куће на спрат што је веома захтевно установити и документовати током археолошких истраживања. Овај прелиминарни увид у унутрашњу организацију неолитских кућа у Дреновцу отвара нове могућности интерпретације о неолитским заједницама у насељима винчанске културе, њиховом начину живота и перцепцији и употреби простора али такође и указује на велики потенцијал за свеобухватније истраживање организације домаћинства и свакодневних пракси.

С. Перић, О. Бајчев, Ђ. Обрадовић, И. Стојановић 2016. Неолитско насеље Павловац - Гумниште: резултати заштитних ископавања 2011. године, у (С. Перић, А. Булатовић ед.) *Археолошка ископавања на аутопуту Е75 (2011-2014)*, Београд 2016, 221-274.

У раду су представљени основни резултати систематских ископавања овог неолитског насеља. Наведена ископавања под руководством С. Перића представљају најобимнија ископавања једног неолитског насеља у току једне сезоне у последњих 40 година. Резултати истраживања показали су да је на овом насељу, поред развијене вертикалне, било могуће пратити и развијену хоризонталну стратиграфију тако да је евидентиран и слој са рано неолитском старчевачком културом, док је винчанско насеље позног неолита егзистирало скоро цео период трајања ове културе. Анализирани су и најзначајнији покретни налази, као и архео-ботанички и архео-зоолошки остаци који у знатној мери допуњују досадашња знања о привредној делатности носилаца винчанске културе у јужном Поморављу. Посебан допринос овог рада односи се на питање међусобног хронолошког односа старчевачких и винчанских елемената, између којих и на овом насељу постоји хронолошки хијатус од око 300 година.

S. Perić., Nikolić D., Lepenski Vir: Stratigraphy, Chronology and Periodization: (Excavations 1966, Arheološki institut, Beograd 2016.

ISBN 978-86-6439-001-9

Монографија је подељена у 5 поглавља и 14 подпоглавља. Основна тема монографије су резултати ископавања у 1965. и 1966. години на Лепенском Виру са комплетном теренском документацијом која је по први пута до у детаље анализирана, и указала на неке недоследности, извесне пропусте или грешке које су се неминовно поткрадале из различитих објективних и субјективних разлога. Аутори монографије остали су, притом, потпуно непристрасни у анализама. Они су јасно показали да је највећа грешка свих научника који су се бавили Лепенским виром та, што су селективно користили документацију и на основи тако мањкавог увида доносили далекосежне закључке.

Ова монографија се посебно бави проблемом стратиграфије Лепенског Вира која је била извор бројних и далекосежних научних спорова и несугласица. Детаљна анализа документације представљена у овој књизи показује да се на Лепенском Виру може рачунати на пет стратиграфских целина. Оваква стратиграфија јасно показује да између културе Лепенског вира и неолитског, старчевачког, насеља нема континуитета. Аутори су утврдили да је појава керамике и глачаног каменог оруђа, који су иначе карактеристика неолитских култура, на подовима мезолитских објеката искључиво последица укопавања млађих, неолитских јама и земуница до подова појединих трапезоидних објеката типичних за мезолитски период. У овом раду је анализом стратиграфије и тафономских процеса објашњено како је мезолитско насеље с трапезоидним подовима напуштено и прекривено стерилним слојем на коме се формирао неолитски, старчевачки слој. Оваквим закључком аутора монографије закључене су дискусије о томе да ли је култура Лепенског вира I мезолитска или је имала непосредне контакте с рано неолитским културама.

Оваквим закључивањем добрим делом је негирана културна припадност неолитске насеобине трапезоидним објектима, као и поједини покушаји датовања. О оба проблема С. Перић и Д. Николић опширно наводе, анализирају и дискутују мишљења бројних археолога који су се бавили овим питањима. Аутори монографије су исто тако показали да се не може говорити о Прото Лепенском виру, као ни о Лепенском виру II, већ само о културном хоризонту Лепенског вира I с

неколико фаза које се огледају у суперпонованим трапезоидним подовима објеката/колиба. Даља испитивања ископавања после 1966. године можда ће дати јасније обресе тих фаза.

Метод који су применили С. Перић и Д. Николић у анализирању и систематизацији документације ископавања 1965. и 1966. године потпуно је адекватан и прихватљив па се може констатовати да се ради о непристрасној дискусији с претходним истраживачима која је резултирала новим релевантним закључцима.

S. Perić., *The Neolithic in the Middle Morava Valley, No 2: new insights into settlements and economy*, Zavičajni muzej Paraćin, Arheološki institut, Belgrade 2016, ISBN978-86-6439-007-1, ISSN 1820-4724.

Серија публикација која доноси научне радове са најновијим резултатима истраживања у области неолита, се већ од првог тома показала од изузетне вредности из много разлога. Један од најважнијих је да објављује студије које се заснивају на најновијим методама које примењују све савремене институције и велики пројекти колико у Европи толико и ван ње. Такође, традиционалне методе (нпр. обрада типологије и функције керамичких посуда и осталог оруђа) су прилагођене савременом тренду у светској археологији које комбинују, између осталог, и примену археометријских метода. Серија "*The Neolithic in the Middle Morava Valley*" се фокусира на подручје средњег Поморавља које је од великог значаја за разумевање ширења земљорадње као новог начина живота заснованог на сасвим новом облику економије. Будући да су публикације објављене на енглеском језику међународна стручна јавност добила је свеж и савремен приступ најновијим резултатима истраживања на том значајном географском подручју.

Други том представља значајан допринос истраживању неолита у југоисточној Европи, истовремено истичући и промовишући на најбољи начин истраживања наше археологије која је у последње два деценије успела да ухвати корак са најсавременијим кретањима светске археологије. Радови у овом тому обухватају теме које су од изузетног значаја за разумевање настањивања средњег Поморавља у неолиту, друштвене организације и свакодневног живота раних земљорадника, и њихове повезаности са околним подручјима укључујући и удаљене као приморје и егејско подручје. Ова књига заснива се на интердисциплинарном приступу археолошком материјалу уз коришћење савремене стручне литературе. Радови су високог квалитета и укомпоновани су тако да се међусобно надовезују и надопуњују пружајући податке за значајне теме на основу проучавања различитих материјалних остатака. *The Neolithic in the Middle Morava Valley 2* пружа мноштво нових података и свакако представља драгоцен прилог археолозима који проучавају неолит југоисточне Европе.

Perić S., Rummel C., Schafferer G., Winger D. and Wendling H., 2016. Geomagnetic survey of Neolithic settlements in the middle Morava Valley - preliminary results. In *The Neolithic in the Middle Morava Valley, No 2. New Insights into Settlements and Economy*, (ed. S. Perić), 9-25. Belgrade: Institute of Archaeology; Paraćin: Regional Museum.

ISBN 86-80093-41-6

Међународни тим, састављен од С. Перића (Археолошки Институт, Београд), К. Ромела (Freie Universität Berlin), Г. Шафера (Frankfurt/Main), Д. Вингера (Freie Universität Berlin), Х. Вендлинга (Keltenmuseum Hallein) презентовао је резултате геомагнетних истраживања који доносе значајне податке о насељима и њиховој унутрашњој организацији. Примењујући савремене методе рекогносцирања и комбинујући их са подацима са археолошких ископавања овај рад доноси по први пут податке те врсте за ово подручје средњег Поморавља. Резултати овог пројекта доприносе разумевању организације свакодневног живота у насељима и указују на разлике у организацији и величини популација појединих неолитских насеља у овој *пивоталној* области за неолит централног Балкана.

Perić S., 2017, Drenovac: a Neolithic settlement in the Middle Morava Valley, Serbia, *Antiquity* Volume 91, Issue 357, e4 (2017) 1-7.

У овом раду С. Перић је представио резултате истраживања неолитског насеља у Дреновцу закључно са 2015. годином, што подразумева кратак осврт на резултате геофизичких снимања, а већи део рада бави се остацима неолитске архитектуре представљених унутар заштитне конструкције. Овим радом, који је показао висок степен очуваности неолитске архитектуре у Дреновцу расветљени су значајни детаљи унутрашње организације неолитских стамбених објеката, њиховог начина градње, организације насеља и међусобног просторног односа стамбених и других објеката, њиховог инвентара и дистрибуције покретних налаза изван објеката. Уз ова и многа друга питања која тек треба да буду начета, јасно је показано да Дреновац има огроман истраживачки потенцијал у вези са многим аспектима окупације и начина живота великог неолитског насеља.

Lucy J E Cramp^{1*}, Jonathan Ethier², Dushka Urem-Kotsou³, Clive Bonsall⁴, Dušan Borić⁵, Adina Boroneanț⁶, Richard P Evershed⁷, **Slaviša Perić**⁸, Mélanie Roffet-Salque⁷, Helen L Whelton⁷ and Maria Ivanova², 2019, Regional diversity in pottery use among early farmers in Southeast Europe revealed by archaeological organic residues, *Proceedings of the Royal Society B* 286, 20182347, 1-9. <http://dx.doi.org/10.1098/rspb.2018.2347> 2 January 2019, Print ISSN:0962-8452, Online ISSN:1471-2954.

И овај рад је показао да је Ђердапски простор током ране праисторије још увек неисцрпна тема за археологе, с једне стране, и да С. Перић припада групи водећих европских археолога који се баве питањем раних земљорадника на простору Ђердапа и југоисточне Европе, са друге стране. У раду су представљени резултати анализе остатака масти/липида са зидова грнчарије са неколико Ђердапских неолитских насеља, који су показали да је, за разлику неолитских зона широм Европе, на овом подручју неолитска грнчарија у већини случајева коришћена за припремање акватичних ресурса. Овај податак нам говори да су током раног неолита и поред изразите преваге земљорадње и сточарства у специфичном географском окружењу постојале и одређене алтернативе могућности када је субзистенција у питању. Овај рад је само још један у низу који указује на значај и специфичност Ђердапских насеља у време раног неолита.

Perić, S., 2019, (ed.) *Neolithic in the Middle Morava Valley Vol. 3, Interdisciplinary contributions to research and preservation of archaeological heritage*. Belgrade: Institute of Archaeology; Paraćin: Regional Museum. Arheološki institut, Belgrade 2019.

ISBN978-86-6439-0538 (IA), ISSN 1820-4724; no.3.

Трећа књига по реду из серије монографија има за циљ да, пре свега, прикаже остварене резултате истраживања неолита у средњем Поморављу. Под насловом *Интердисциплинарни допринос истраживању и презентацији археолошког наслеђа*, кроз пет прилога аутори нам пружају резултате примене најновијих метода истраживања неолитског насеља у Дреновцу и дају исцрпну анализу постојећих начина презентације археолошког наслеђа *in situ*. И овим томом публикација *Neolithic in the Middle Morava Valley* садржајем својих прилога стаје раме уз раме са публикацијама реномираних европских институција и на тај начин доприноси афирмацији српске археологије. Истовремено, подручје средњег Поморавља бива представљено као једна од најгушће насељених зона југоисточне Европе током раног и касног неолита и на тај начин постаје предмет интересовања стручњака разних специјалности познатих европски универзитета попут Универзитета у Кембриџу, Генту, Солуну, Софији, Бечу итд.

Ćosić, N., **Perić, S.**, 2019, Problems and challenges in the management of prehistoric sites. Example of the Neolithic site of Slatina-Turska česma in Drenovac, near Paraćin. In *Neolithic in the Middle Morava Valley Vol. 3. Interdisciplinary contributions to research and preservation of archaeological heritage*, (ed. S. Perić), 77 – 94. Belgrade: Institute of Archaeology; Paraćin: Regional Museum.

1820-4724, 903"634"(497.11)(082), 978-86-6439-053-8

Текст је у целини посвећен проблему интегративне заштите археолошких остатака *in situ*. Аутори на почетку представљају главне теоријске поставке таквог концепта заштите, а потом резултате мониторинга физичких услова заштите одабраних неолитских археолошких налазишта *in situ* помоћу велике заштитне конструкције.

Проблем којег аутори обрађују врло ретко налазимо у археолошкој литератури у Србији па и у ширем региону и већ са тог становишта рад знатно доприноси развоју дискусије о интегративној заштити у археологији. Аутори као полазиште свог промишљања наглашавају изузетно хетероген и динамичан карактер (археолошког) наслеђа те његово различито *читање* које је зависи од друштвеног и историјског контекста.

Посебна пажња посвећена је савременој пракси у Србији (а и у другим земљама) подизања великих заштитних шатора изнад најзначајнијих делова археолошких налазишта. Њихова главна примедба је одсутност емпиријских истраживања ефеката такве заштите. Са двогидшњим мониторингом одабраних неолитских налазишта показало се да таква заштита може релативно добро ублажити само мањи део непосредних атмосферских ефеката и показује се као неефикасна за бројне друге непосредне и посредне природне утицаје из околине и тла.

Овај рад без сумње даје значајан допринос дискусији о интеракцији археолошке и херитолошке дисциплине у савременој пракси како својим теоријским размишљањем тако и резултатима

емпиричких истраживања. Рад ће свакако имати значајан утицај на развој сличних херитолошко-археолошких истраживања у будућности у Србији и региону.

French, C., Ostericher, I., Murch, L., Rajkovača, T., **Perić, S.** 2019 Geoarchaeological evaluation of the soil profiles and collapsed Neolithic structures in Trenches XIX, XXII and XXIII at Drenovac, Serbia. In *Neolithic in the Middle Morava Valley Vol. 3, Interdisciplinary contributions to research and preservation of archaeological heritage*, (ed. S. Perić), 9 – 26. Belgrade: Institute of Archaeology; Paraćin: Regional Museum.1820-4724, 903”634” (497.11) (082), 978-86-6439-053-8, 2019.

У раду су представљени први резултати међународног пројекта у области гео-археологије. С обзиром на то да су досадашњи резултати археолошких истраживања, а посебно карактер слојева у оквиру вертикалне стратиграфије, на више локација унутар неолитског насеља, показали да су за време трајања неолитских насеља у Дреновцу дешавали значајни ерозиони процеси и периодичне поплаве, које су оставили трагове у виду различитих геолошких и слојева деструкције, осмишљен је пројекат који има за циљ да испита геолошку подлогу на којој је формирано и старије, а касније и млађе неолитско насеље и у којој мери су ерозиони процеси утицали на вертикалну стратиграфију и коначан изглед терена. Већ су прве анализе показале да у Дреновцу можемо рачунати са више слојева природног порекла, насталих ерозионим процесима изазваних различитим природним појавама али и као последица људских активности. У сваком случају рад представља нови искорак у мултидисциплинарном приступу при археолошким истраживањима овог неолитског налазишта, и значајан допринос у сагледавању биографије једног неолитског насеља и појава са којима су се суочавали његови становници.

Perić, S., Bajčev, O., Stojanović, I., Obradović, Đ., 2020. The Neolithic Settlement at Drenovac, Serbia: Settlement History and Spatial Organisation. In *Making Spaces into Places. The North Aegean, the Balkans and Western Anatolia in the Neolithic, BAR 2020* (eds. N.N. Tasić, D. Urem-Kotsou and M. Burić), 181 – 186.

ISBN 9781407353807

У раду *The Neolithic Settlement at Drenovac, Serbia: Settlement History and Spatial Organisation* С. Перић и сарадници приказују комплексну историју неолитског насеља у Дреновцу ослањајући се на резултате систематских ископавања, рекогносцирања и геофизичког снимања. Аутори разматрају промене у величини и организацију насеља, као и питање континуитета насељавања током неолита. Посебно поглавље рада је посвећено касно неолитским кућама, односно друштвено-економској организацији њихових житеља.

С обзиром на то да је рад објављен у тематском зборнику посвећеном обрасцима насељавања, изгледу и организацији насеља током неолита на подручју Балкана и северозападног дела Турске, прилог о динамици живота у Дреновцу представља важну карику за посматрање интер регионалних разлика, с једне стране, а са друге о значају овог неолитског насеља у процесу неолитизације и развоја неолита на простору југоисточне Европе.

Perić, S., Obradović, Đ., Dimitrijević, I., Bajčev, O., Arsenijević, R. Investigating Early Neolithic settlements in the Middle Morava Valley, Central Serbia, *1st Conference on the Early Neolithic of Europe*, Barcelona, 6 – 8th Nov, 2019. 101 – 101.

На овом значајном скупу европских експерата за археологију неолитског периода истраживачки тим из Дреновца на челу са С. Перићем, представио је резултате свих досадашњих истраживања раног неолита на подручју средњег Поморавља и показао да је средње Поморавље, са преко 60 насеља из раног неолита и 14 насеља из касног неолита, било једна од најгушће насељених области југоисточне Европе.

У овој студији разматрана је просторна дистрибуција рано неолитских насеља и истраживани главни трендови у обрасцима насељавања у односу на географске карактеристике – рељеф, регионалну хидрологију и педолошки покривач. Такође истраживана је варијабилност локалне топографије и пејзажа и пружен основни увид у карактеристике насеља - величину, распоред, трајање итд. Ова перспектива је омогућила да покрене питање интеракције човека и животне средине и посматрању насеља у односу једно на друго, на њихово регионално и микро окружење. Детаљније карактеристике рано неолитских насеља разматране су према резултатима ревидираних истраживања три локалитета: Буковачка чесма, Дуњички шљивари – Међуреч и Слатина – Турска чесма – Дреновац, заузетих у раној фази неолитизације овог краја, између 6200. године. п.н.е – 5800. п.н.е. Ово истраживање најраније неолитске окупације на једном од главних праваца неолитизације дало је нов, свеобухватан увид у живот првих пољопривредних заједница у овој области.

После избора у звање виши научни сарадник др Славиша Перић цитиран је 44 пута у значајним међународним часописима и то од стране водећих стручњака за област неолитске археологије. Највише цитиран рад му је у коауторству L.J.E. Cramp, С. Перић et al. *Regional diversity in pottery use among early farmers in Southeast Europe revealed by archaeological organic residues* који је објављен у *Proceedings of the Royal Society B* 286

Из приложене документације се види да Славиша Перић има довољан број бодова за избор у звање виши научни сарадник.

У категорији радова Обавезни 1: M10 - 48.37, M20 – 22.7, M30 – 5.5, M40 – 19.87 има 96.44, док из категорије Обавезни 2: M 12 – 10, M13 – 5.8, M14 – 22.57, M 21 – 14.4, M24 – 4, M31 – 3.5 има 60.27.

Наведени радови углавном су објављени у публикацијама међународног карактера, јер по свом садржају и актуелношћу тема превазилазе националне оквири. То најбоље илуструје преглед публикација у којима су цитирани радови С. Перића (*листа је приложена уз извештај комисије*). У наведеном периоду С. Перић је дао значајан допринос успостављању међународне сарадње са водећим институцијама из окружења, а посебно треба истаћи његово ангажовање на одржавању и ширењу сарадње са Римско-германском комисијом Немачког археолошког института, Археолошким институтом и музејом Бугарске академије наука, катедром за археологију Универзитета Аристотел у Солуну, а последњих година са Универзитетом у Кембриџу, Генту, Саутхемпτονу, OREA Институтом из Беча. Такође треба истаћи његов рад са младим кадровима, што је резултирало формирањем једног мултидисциплинарног тима младих истраживача у оквиру

пројеката Сталне археолошке радионице – средње Поморавље у неолитизацији југоисточне Европе.

Уз све наведене послове С. Перић је успешно у два мандата руководио радом Археолошког института, водећи рачуна о његовом научном кредибилитету и сталном подмлађивању кадрова. С. Перић је својим радом и успешном међународном и сарадњом у локалу, затим оснивањем Центра за проучавање неолита Балкана и изградњом објеката за презентацију неолитске архитектуре у Дреновцу код Параћина, дао значајан допринос популаризацији археологије као науке, али и потврдио значај археологије као туристичког потенцијала.

На основу свега изнетог у овом Извештају, сматрамо да је кандидат др Славиша Перић задовољио све прописане услове неопходне за избор у звање научни саветник и предлагемо научно-наставном већу Филозофског факултета да предложи за избор кандидата др Славишу Перића у звање научни саветник.

Др Ненад Тасић,
редовни професор

Др Душан Михаиловић,
редовни професор

Др Драгана Антоновић,
научни саветник Археолошког института
